

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljama:

vso leto 15 K
3/4 " 10 "
1/2 " 5 "

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipot po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če tiskano 1-krat 6 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopolniti naj se pošljejo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošljejo le upravnistvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soča“ vsak petek in stane vse leto 3 K 20 vin. ali gl. 1.60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: J. Atrič, Gledališka ul.; V. Baumgartner, Koren 2; Mat. Belinger, Tržaška cesta 1; Marija Bregant, Ponte Nuovo 9; Hen. Jellersitz, Nunska ul. 3. I. Hovaški, na Goriščaku; Peter Krabelj, Kapucinska ul. 1; Tereza Leban, tek. Jos. Verdi 11; Ana Pleško, Pokopal. ulica; Iv. Presel, Stolni trg 2; Jos. Primožič, Mirenska cesta; Iv. Sardagna, Gosposka ul.; Jos. Schwarz, Šolska ul.; Južni kolodvor; Državni kolodvor. — V Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Dr. Gregorčič pred kazensko sodnijo.

Dokaz, kako nesramno klerikalci časti kradejo svojemu bližnjemu.

Včeraj ob 9^{1/2} predpoldne se je vršila pred deželosodnim svetnikom g. Fröhlichstalom (— ker je tožitelj odklonil Covačiga!) — kazenska obravnava vsled obtožbe g. Andreja Gabrščeka, ki se glasi tako-le:

V št. 34 v Gorici izhajajočega lista „Gorice“ z dne 27/4 1909. je izšel na prvi strani članek pod naslovom: »Soča ne naha lagati in zavijati«, vsebujoč med drugim naslednjo zasebno obtožitelja zadevajočo obdolžitve:

»Konečno pozivljamo »Sočo«, naj vpraša svojega lastnika, ali je res, da mu je pred leti ponudil dr. Gregorčič 600 K z namenom, naj jih pod svojim imenom daruje Sloginim šolam, da bi si na ta način pridobil dobro ime in zaupanje pri ljudeh, a da je ta približno odgovoril: »A saj bodo meni tudi dobro stale,« in je lepo kronice pobasal v svoj žep.«

Vsled tega članka priobčil sem v »Soči« dne 29 4 št. 49. poziv dr. Antonu Gregorčiču, s katerim sem pozval osebno dr. Antona Gregorčiča, naj izjavi, da je navedena notica izmišljena in zlagana. Nato je »Gorica« v št. 35. z dne 1. V. 1909. priobčila naslednji članek:

»A. Gabrščeka je zopet napadla njegova stara bolezen megalomanija. V svoji veledomišljavosti je mož dekretiral, da mu mora dr. Gregorčič v današnji št. »Gorice« odgovoriti. Gabrščekov sedanji anormalni dušni stan se razvidi že iz tele dvitve: »Meni ni bilo treba ne dobrega imena ne zaupanja, ker sem obojega imel nad svojo potrebo.«

Zato rečemo danes ne zaradi njega, ampak zaradi občinstva, da je res, kar smo povedali o darovanem denarju, popravljamo pa s svojo notico, da dr. Gr. ni daroval A. Gabrščeku 600 kron, ampak 300 gl., ker o tistem času še nismo imeli v Avstriji kronske veljave.«

V teh dveh člankih očitalo se mi je tedaj hudodelstvo poneverjenja 600 K ter

določeno nepošteno dejanje, ki bi me utegnilo v javnem mnenju zaničljivega storiti ali ponižati.

Vsled tega sem vložil proti odgovornemu uredniku »Gorice« ant. Bavčarju ter proti odgovornemu poslovodju »Narodne tiskarne« v Gorici, v kateri se tiska list »Gorica«, Ludviku Lukežiču obtožnico pri c. kr. okrožnem kot tiskovnem sodišču radi pregreška zoper varnost časti v smislu §§ 487, 488, 489 in 491 k. z. Proti nadaljnim dozdevnim krivcem in provzročiteljem navedenih notic profesorju Ivanu Berbaču in dr. Antonu Gregorčiču teče še uvodna preiskava in sicer proti prvemu kot domnevanemu piscu navedenih notic, proti drugemu pa kot lastniku in šefredakterju lista »Gorica«.

V tej uvodni preiskavi je bil zaslišan dr. Anton Gregorčič in pozvan, naj se izjavi na ovadbo, podano proti njemu. Glasom zapisnika z dne 20. 7. 1909. je dr. Ant. Gregorčič zanikal, da bi bil on lastnik lista »Gorica« oziroma šefredakter tega lista ter vsled tega odklonil s svoje strani vsako krivdo. Pač pa je pri tem zaslišanju izjavil, da je od dogodkov, ki se jih omenja v inkriminiranih noticah, pred leti pripovedoval nekaterim osebam; da je to, kar je povedal (in kar je vsebina inkriminiranih člankov) popolnoma istinito, da si je morda to meni, zasebnemu tožitelju, neprijetno.

Brez ozira tedaj na okolnost, je-li dr. Anton Gregorčič lastnik, oziroma šefredakter lista »Gorica« in brez ozira na to, je-li vsled tega na priobčevanju gori navedenih notic sokriv ali ne, je tedaj dr. Anton Gregorčič s to svojo izjavo samostojno trdil, da so navedbe v inkriminiranih noticah lista »Gorica« popolnoma resnične. Dolžil me je tedaj popolnoma samostojno in neodvisno v smislu § 487. k. z. kaznjivega dejanja oziroma v smislu § 488 k. z. določenega nepoštenega dejanja, ki bi bilo

sposobno, me v javnem mnenju napraviti zaničljivega ali ponižanega.

Vsled tega nastopam tudi radi te izjave dr. Antona Gregorčiča proti njemu kazensko preganjanje zlasti pa še iz sledečih motivov:

Notorično in po vsej deželi znano je, da je nastal po razpору leta 1899. med menoj in dr. Gregorčičem precejšnji osebni antagonizem.

Politično nasprotstvo, ki je nastalo med menoj kot predstaviteljem »Narodno napredne stranke« in dr. Gregorčičem kot voditeljem »Klerikalne stranke«, poostrojilo se je tekom let vedno bolj in bolj, in boj, kateri je vodil list »Gorica« proti meni pod pokroviteljstvom dr. A. Gregorčiča, je postal konečno samo osebno preganjanje moje osebe, hoteč me uničiti na vsak način. Neštevilni so napadi, kateri so se vprizorili na mojo zasebno čast. Pretvarjala so se dejstva iz preteklosti, spravljale so se na dan najintimnejše zasebnosti mojega privatnega življenja ter vlačili so se v svrhu momentalnega vpliva celo spomini na mrtve na dan.

Vsi poskusi s strani dr. Gregorčiča in njegove stranke, ubiti me, se niso posrečili. Ravno nasprotno. Pri lanskih volitvah v deželni zbor goriški propadla je stranka dr. Gregorčiča ter rešila samo pet mandatov v deželni zbor. Treba je bilo tedaj na drug način poskusiti, onemogočiti onega, kateri je po mislih stranke dr. Gregorčiča njen glavni nasprotnik v deželi, to je mene. Naenkrat je razkrija »Gorica«, da sem pred toliko in toliko leti zakrivil kaznjivo, gotovo pa skrajno nečastno in nepošteno dejanje, ista »Gorica«, ki mi v vsem ljutem boju proti meni tekom dolge vrste let ni mogla očitati nič nečastnega, dasi je vporabila vsako še tako utmazano stvar kot orožje proti meni. Razkrija je tedaj po tolikem času, da sem nepoštenjak, dasi je dr. Gregorčič že zdavnaj moral vedeti za to moje nečastno dejanje.

Naumen cele intrige je jasen. V tistem času, ko se je začel tresti dr. Anton Gregorčič za svoje gospodstvo v deželi, je bilo treba uprizoriti izdaten napad na mo-

jo osebo, pa bodisi že potem s takim ali takim orožjem.

Znano pa je, da je boj proti taki intrigi težak. Specijalno proti listu »Gorica« imamo v tem pogledu dobro podučne skušnje. Naj je priobčil ta list kakoršenkoli si bodi napad, nikdar ni bilo dobiti nobene, kateri bi prevzel odgovornost za dotični članek. Odgovorni urednik izjavlja dosledno, da inkriminiranih člankov ne čita. Ravno tako ni najti v celi »Narodni tiskarni« človeka, kateri bi hotel kdaj priznati, da je on v zvezi z dotičnimi napadi in prevzeti tudi na-e odgovornost.

Tudi v našem slučaju ponavlja se zopet ta stara komedija. Odgovorni urednik ni čital dotičnega članka, kakor trdi. Dr. Anton Gregorčič noče biti šefredakter in lastnik »Gorice«, in tako je vprašan; se li mi posreči s kazenskim postopanjem pred c. kr. okrožno kot tiskovno sodnijo doseči proti nečuvnemu žaljenju lista »Gorice« potrebno zadoščenje.

Zato pa kličem vsled gori navedene izjave dr. Ant. Gregorčiča v zapisniku z dne 23/7 1909 spisi Pr VII 5/9 dr. Antona Gregorčiča na odgovor, da mu bode dana prilika, javno opravičiti svoj nastop proti meni.

Vsled tega

predlagam

da se dr. Antona Gregorčiča kaznuje po zakonu radi žaljenja časti ter da se ga obsodi na povračilo kazensko pravnih stroškov.

V Gorici, dne 19. avgusta 1909.

Andrej Gabršček.

Vsako, ki je čital v obtožnici ponatisnene napade na Gabrščekovo poštenje, je razumel »Gorico« tako, da si je Gabršček po krivici pridržal 600 K, namenjenih slovenskih šolam v Gorici, kajti on je ... kronice pobasal v svoj žep. In na znani poziv Gregorčiču v »Soči« 29. aprila t. l. se poštenjak ni oglašil, pač pa je »Gorica« Gabrščeka zopet napadla in ponovila, da je res, kar je pisala. —

Dr. Anton Gregorčič ni imel v svoji katoliški duši toliko poštenja, da bi popravil ali pojasnil pisavo »Gorice«, da bi povedal resnico, marveč pustil je, naj vsa-

oče je zapustil njega in njegovo mlajšo sestro na robu pogube. Bil je zapleten v neki proces, kateremu ni hotelo biti konca. Prosil me je, naj imam potrpljenje do tlej, da se vrede njegove reči, pravil mi, da ne bo moje življenje ob njegovi strani nikdar preveč sijajno, da pa čuti, da bo deva srečna. Potem je sanjaril o svoji globoki ljubezni, o nebu in raju najinega zakona. Njegove besede so bile tako sladke, toda kaj je bilo to v primeri z globokostjo njegovih pogledov! ...»

Praskovja si je zakrila za nekaj minut oči z robcem in potem nadaljevala.

»Tedad, ko me je videl grof prvič, je bil lila baš daleč v Oloneški guberniji, kjer se nahaja njegovo zadolženo posestvo. Predno se je vrnil, sem bila žena družega. Darija, prisegam, da je bila moja edina misel — žrtvovati se temu možu, ki me je ljubil s tako veliko, čisto ljubeznijo. Ne, ni mogoče, da bi grof živel dolgo. Ko bom prosta, stopim pred ljo, poklekнем preden in niu položim k nogam svoje premoženje, svoje premoženje in svoje srce ... Zdaj, Darija, poznate šele celo mojo historijo.«

(Dalje prihodnjic.)

Darija.

Češki napisal Julius Zeyer.

(Dalje).

»Prestrašena sem vstopila v sobo; grof, katerega sem videla tedaj prvič, je ležal omedlel na divanu. Ko sem pristopila z vodo k njemu, je odprl oči. »Kdo je to?« je vprašal za trenotek strica in pokazal na me. Prijel me je za roko, in jaz sem zatrepetala, kajti njegove polmrtve oči so se naenkrat zalesketale tako čudno, tako strašno. »Bilo mi je resno, in zbežala sem v svojo sobo. Toda grofov glas sem slišala za seboj; odločno je rekel mojemu stricu: »Ta deklica bo moja žena.« —

Praskovja je bila bleda in se je tresla po celem telesu.

»To vas je iznenadilo, toda prijetno?« je vprašala Darija, ki je poslušala čim dalje, tem pozorneje.

»Vi grofa ne poznate,« je zašepetala Praskovja kot edini odgovor, toda njena bledest in njeno trepetanje sta govorila mnogo.

»Ah, grof je nestvor?« je vskliknila Darija in sklenila roke. Tudi Praskovja jih je sklenila.

»Prizanašajte mu!« je prosila. »Hvaležna sem mu.« Odpeljal me je iz hiše službe.«

Obe ženski sta trenotek molčali.

»Moj stric je bil srečen,« je nadaljevala nato Praskovja, kakor da intermea vsklika in prošnje sploh ni bilo; »moj stric je bil srečen. Velika vsota, za katero sta se prepirala, mu je padla kot dar v naročje. Toda teta bi bila izgubila raje celo svoje imetje nego videla mene kot visoko damo. Naenkrat se jej je zdelo, da sem neizmerno krasna. Začela mi je prigovarjati: »S tako postavo, s takim obličjem, s takim duhom kakor jih imaš ti, dušica, ni treba, da bi se žrtvovala pol glupemu možu. Saj je grof samo razvalina, samo mlaka najgnusnejše gnojnice!« In nato zopet stric: »Resnica, resnica, toda pomisli, Paraša, golobčica, baš zato, ker je grof razvalina, gotovo ne bodeta živela skupaj niti leto dni. Nekaj mesecev mine, in ti podeduješ ogromno premoženje in staro ime in potem svobodno podaš svojo roko njemu, za katerega se oglašiš tvoje srce! ... Tako mi je prigovarjal stric, in jaz sem privolila.«

»In grof še vedno ni umrl, je dodala Darija, kakor da hoče nepristotnemu so-
progu krasne Praskovje očitati to krutost.

»Nisem dovolj nevaležna in kruta, da bi mu želela smrt,« je odvrnila grofica, »toda dovolj sem odkritosrčna, da priznam, da ne prosim Boga s solzami v očeh, naj izvoli podaljšati njegovo življenje v brezkončno. Sicer se pa počuti grof boljše nego kdaj prej, in Bog ve, da mu njegovo zdravje privoščim.« Položila je roke v naročje in se zamislila.

»Torej zdaj, ko poznam celo vašo historijo—« je začela Darija, toda Praskovja je zmajala z glavo, in oči so se jej uapolnile s solzami.

»Moja historija ima še eno stran,« je rekla ginjeno, bolešno stran. Razun grofa živi še en mož, še en plemič, ki je hotel stopiti z menoj v neenak zakon. Njegovo ime je manj znamenito kakor grofovo, njegovo premoženje ni veliko. Toda Darija, Darija, če bi ga poznali! Je angeljsko dober, angeljsko krasen! Častnik je. Živel je v naši hiši in poznal moje razmere; ljubil me je iz usmiljenja, — in jaz sem ga varala! Ah, ti krasni, krasni časi, ko sem se kradla z doma, da bi spregovorila z njim nekaj besed v somraku kake cerkve ali sedela z njim četr št ure v senci dreves na bulvardih. Govorila sva o svojih nadah, o svojem trpljenju. Tudi on je bil nesrečen, Dašenka moja. Njegov

Nasi kandidati za splosni volilni razred so:

Alojzij Štrekelj,

državni poslanec in posestnik v Komnu.

Dr. Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici.

Anton Kriznič,

župan in veleposestnik v Kanalu.

Te volite dne 26. septembra.

kdo tolmači »Gorico« kakor hoče, torej v tem slučaju tako, da je Gabršček po krivici vtaknil v žep 600 K, namenjenih šolam.

Zdaj pa čuj slovensko ljudstvo, kako se je ta mož zagovarjal in izgovarjal, ko mu je Gabršček stopil na rep. To je pristna slika klerikalne častikraje po dobro premišljenem načrtu.

Gabršček je tožil »Gorico« zaradi žaljenja časti. Obravnava bo pred porotniki. — Zasežen je bil tudi ves rokopis inkriminovanega članka v »Gorici«.

Vsled mnenja oseb, ki poznajo pisavo prof. Berbuča, je podal Gabršček ovadbo tudi proti Berbuču kot domnevemu piscu in proti Gregorčiču kot gospodarju »Gorice«.

Odgovorni urednik Bavčar in poslovodja Lukežič sta kot obdolženca izjavila po stari navadi, da žaljivega članka nista pisala ne čitala rokopisa, da sploh ne vesta, kako je prišel v »Gorico«. — Ali izjavila sta oba, da si pridržita dokaz resnice.

Ko je bil državni zbor zaključen in deželni zbor razpuščen, je Gregorčič zgubil imuniteto, zato je moral priti k preiskovalnemu sodniku, kjer je bil zaslišan 23. julija. — V svoji izjavi je seveda odklonil tudi on sleherni zvezo z žaljivim člankom; zanikal pa je tudi, da je on glavni urednik ali lastnik »Gorice«. (Ta list nima ne lastnika, ne urednika, ne sodelovalcev, ki so vidni človeškim očem. Vsi so skriti, da ne more do njih — človeska pravica!)

Dr. Gregorčič pa je podal na zapisnik tudi to-le:

»Od dogodkov, ki se jih omenja, sem pred leti pripovedoval nekaterim osebam. Kar sem povedal, je popolnoma istinito in samo po sebi ne more tvoriti žaljenja časti v zmislu k. z., dasi je morda zasebnemu obtožitelju neprijetno.

Zasebni obtožitelj je vložil ovadbo proti meni očitno zato, da bi s tem obrazuspešil eventualni dokaz resnice, pri katerem bi bil jaz glavna priča.«

Kdorkoli je čital ali slišal to izjavo, je moral dobiti utis, da je resnica, kar je pisala »Gorica«, čeprav je to Gabrščeku neprijetno, — in to hoče Gregorčič tudi dokazati kot — glavna priča. Tako in nič drugače se mora razumeti ta njegova izjava.

Dr. Gregorčič je s svojo izjavo 23. julija odklonil sleherni zvezo z žaljivim člankom v »Gorici«, — in s tem skoro gotovo dosegel, da ga ne bo mogoče tožiti pred porotniki, zlasti ne, ako bo zopet pod varnostjo poslanske imunitete. To pa bo gotovo. — Toda dr. Gregorčič je sam priznal, da... »Od dogodkov, ki se jih omenja« (t. j. v žaljivih člankih), je pripovedoval pred leti in je popolnoma istinito, četudi Gabrščeku neprijetno. To hoče tudi dokazati kot — glavna priča.

Vsled gornje izjave dr. Gregorčiča pred preiskovalnim sodnikom je prišlo do večrajšnje obravnave, — in zdaj čuj, slovensko ljudstvo, kako se je Gregorčič izgovarjal, kaj je res od vsega tega, kar je pisala »Gorica« in

je Gregorčič dal na zapisnik dne 23. julija. —

Dr. Gregorčič ni prišel k obravnavi sam. Poslal je dr. Pavletiča. Niti generalija se niso sprejela na zapisnik. — Dr. Pavletič pa je govoril povsem v smislu dveh vlog, kateri je bil on že poprej vložil pri sodnji v imenu dr. Gregorčiča. — Naj ponatisnemo ta dva dokumenta, ki jasno pričata, kako infamno jemlje Gregorčičeva »Gorica« čast poštemim ljudem. — Gregorčič sam je postavil »Gorico« na laž, ali le na zapisniku pri sodnji, — a doslej še ni občutil v svoji katoliški duši dolžnosti, da bi v svoji »Gorici« dal žaljenemu Gabrščeku zadoščenja vsaj v toliko, kolikor je to storil pred sodnijo.

Dr. Gregorčič je izjavil z vlogo na c. kr. okrajno sodnijo dne 29. julija takole:

»Kar sem pred leti pripovedoval o tej zadevi, je resnično in ne vsebuje nič, kar bi bilo žaljivo v zmislu kazenskega zakona.«

L. 1893. je bil tožitelj obsojen v znatno kazn v pravdi prof. Babscha. Nekdo je sprožil misel, vprizoriti Gabrščeku manifestacijo v priznanje njegovega delovanja.

V ta namen naj bi se sprejemali radodarni doneski v pokritje stroškov, ki bi v prvi vrsti imeli znak priznanja. Jaz sem dal 10 ali 15 gl. Ker je bil namen bolj priznanje kot gmotna podpora, sem prišel na misel, dati mu 300 gl, katere sem takrat namenil za slov. šolstvo v Gorici, z opombo, da naj bi jih pa on obrnil v ta namen, ter s primerno notico v »Soči« objavilo stvar, za kar se mu bil že besedilo pripravil. Naravnost njemu v korist ponuditi tisto svoto, sem se nekoliko ženiral z ozirom na velikodušnost in požrtvovalnost, katero je takrat sedanji tožitelj kazal na vsako stran. Ako bi pa vedel, da reflektira na takšno denarno pomoč, bi mu jo bil najbrže tudi dal. Ko sem mu pa razodel svoj načrt, se je v moje začudenje izrazil, da je pripravljen sprejeti denar tudi zase. Jaz sem na to opombo privolil, da sme denar zase obrniti in sem mu ga izročil. V tem gotovo ni nič kaznjivega in žaljivega.

Predno je sedanji tožitelj denar sprejel, je izjavil, da je pripravljen sprejeti ga zase, in predno sem mu ga izročil, sem izrazil privoljenje, da ga zase ohrani. Postopanje je bilo od obeh strani povsem korektno.

Gabršček je priznal v »Soči«, da je o priliki B. pravde prejel od mene 300 fl. ter dostavil, da je bilo še premalo. Prav tako je priznal, da je potrdil prejem tega zneska pod raznimi izmišljenimi imeni in motti, ki so odgovarjali položaju.«

Z vlogo 15. septembra pa je izjavil na tožbo tako:

Obtožba je iz trte izvita.

Iz moje na zapisnik dne 23./7. 1909 in dodanih pojasnil vloženi nekaj dni pozneje se je razvidelo:

1.) Da sem v prvi svoji izjavi z dne 23./7. 09. izrecno odklonil vsako odgovornost za inkriminovane članke »Gorice.«

2.) Da nisem v tej svoji izjavi ni popravil, ni potrdil vsebine teh člankov, ki tvorijo po mnenju zas. obtožitelja pregrešek proti varnosti časti, ampak samo navedel da sem pred leti pravil nekaterim o dogodku, ki se v teh člankih omenja, da je bilo to, kar sem povedal, istinito, in da moje pripovedovanje tudi ne glede na to ne more tvoriti razžaljenja časti v smislu kaz. zakona.

3.) Da je zas. tožitelj moja izjavo 23./7. pokvaril, ne samo s tem, da je ravnokar navedeni bistveni del iste izpustil, ampak tudi s tem, da je proti besedilu moje izjave popačil vsebino inkrim. člankov, dostavivši v oklepaje besede »in kar je vsebina inkrim. člankov.«

4.) Da sem šele v svojih dodatnih pojasnilih obrazložil vsebino onega, kar sem pred leti pripovedoval o dogodku, omenjenem v inkr. člankih, in da sem v teh pojasnilih vnovič povdabil, da to, kar sem pripovedoval, ne vsebuje nič, kar bi bilo žaljivo v smislu kazenskega zakona, — in da je v dotični zadevi »postopanje bilo od obeh strani (torej tudi na strani obtožitelja) povsem korektno.«

in da sem se v svoji izjavi 23./7. in poznejših izjavah, poslužil zgolj svoje zakonite pravice zagovarjati se protineosnovani obtožbi, da sem to storil po vsebini in obliki popolnoma v okvirju zakona in da je radi tega izključen vsak animus iniuriandi in tudi kaznjivost, ako bi tudi zagovor imel vsebino, katero mu podtika nasprotnik.« —

Dr. Pavletič se je gibal v svojem govoru le v okvirju teh dveh izjav, — in sicer v dvojnem oziru:

1. Dr. Gregorčič ni potrdil resničnosti žaljivih člankov v »Gorici«, nasprotno, on je odklonil odgovornost za ta članka. On je imel v mislih le tisto, kar je sam povedal pred leti, t. j. da je dal Gabrščeku 600 K kot pomoč v plačilo stroškov Babševe pravde, kar se je zgodilo za obe strani na povsem korekten način. — Gabršček je izjavil, da sprejme 600 K v pomoč za stroške, predno je denar prejel, — Gregorčič je v to privolil in denar tudi izročil. Torej povsem korektno.

2. Dr. Gregorčič je bil zaslišan kot obdolženec, ki se je poslužil svoje pravice in dejal, da je res to, kar je on sam pravil, ne pa tudi, da je res, kar je pisala »Gorica.« On se je izjavil povsem v okvirju, ki je dovoljen obdolžencu, ne da je imel namen, žaliti Gabrščeka.

Gabršček sam je v svojem govoru navajal naslednje glavne momente:

1. Oba inkriminovana članka v »Gorici« obsegata krvavo žaljenje. Ondi se trdi, da je Gabršček prejel od Gregorčiča 600 K, da jih izroči šolskim namenom, ali tega ni storil, marveč je denar pobasal v svoj žep.

2. Gregorčič sam je res dal Gabrščeku s svojo vlogo 27. julija in pozneje 15. t. m. polno zadoščenje, — izvzemši male korekture, katero omeni pozneje, — ali zakaj ni imel Gregorčič toliko pravico ljubja v svoji katoliški duši, da bi bil podal v svoji »Gorici« podobno izjavo? — Ako bi bil to storil, tedaj bi ne došlo do tožbe. Toda ne! V »Gorici« naj ostane Gabršček nazaj onečaščen, pred sodnijo pa se zateče k izgovoru, ki naj bi ga rešil obsojbe.

3. Popolnoma enako se je obnašal Gregorčič pred 10 leti v znani zadevi »Goriške ljudske posojilnice.« — Tudi takrat je obtožila »Gorica« napad, katerega je moral vsako razumeti tako, kakor, da je Gabršček zakrivil kaznjivo ali vsaj nečastno dejanje. — Tudi takrat je Gabršček pozval Gregorčiča v »Soči«, naj pové v svoji »Gorici«, kaj je prav za prav z dolžitvami, saj je bil sam v posojilnici in vé, da je Gabršček čist. — Ali Gregorčič se ni oglasil, pač pa je njegova »Gorica« dvakrat še širokoustno trdila, da je vse res, kar je pisala. — Tudi takrat je dal Gregorčič pred sodnijo polno zadoščenje Gabrščeku, izjavivši, na kakošne načine so pogreški mogoči, ne da je pri tem blagajna v neredu, in dostavivši: da s matra Gabrščeka sploh ne so-

sobnega za nečastna dejanja, ki bi se dala posnemati po pisavi »Gorice.«

Toda v »Gorici« je Gregorčič molčal. Ako bi bil v tem listu izjavil isto, kar na sodnji, ne bilo bi prišlo do pravde, še manj do one nesrečne obsodbe v Trstu. — Do pike enako je letos.

4. Gabršček je pojasnil sodniku, ki gotovo ne pozna Babševe afere, kaj je s to zadevo. — L. 1893. je prof. Babsch tožil Gabrščeka radi nekega članka v »Soči.« Gabršček ni poznal Babscha; spoznal ga je šele v sodni dvorani na porotni obravnavi. — To pravdo sta zakrivila v glavnem prof. Berbuč in Gregorčič. — V Gregorčičevem stanovanju je bil dan povod za pravdo. Berbuč je dal ves material. — Gabršček je sprejel pred porotniki vso krivdo na svoja ledja. Bil je sicer obsojen, ker pri tedanjih razmerah (sodili so ga le sovražni mu laški porotniki) ni bilo drugače pričakovati, ali navajal je tako gradivo proti Babšu, da je ta moral izginiti iz Gorice. Namen je bil došežen.

Z obsodbo na globo, izgubo na kavčiji, za odvetnike in sodne stroške je naraslo okroglo — 2400 K stroškov. Povsod drugod bi te stroške plačali tisti, ki so zakrivil pravdo. Gregorčič je hotel po svoji moči pomagati. Prinesel je — 600 K. Ni pa res, da je po ovinkih dal Gabrščeku razumeti, naj bi on dal teh 600 K za šolske zavode in to v »Soči« objavil. — Kako naj bi on objavil v »Soči« tak za tedanje Gabr. razmere neizmerno visok dar obistem času, ko »Soča« nabira prispevke za plačilo stroškov pravde? Kako bi se mogel Gabr. obrniti do svoje in ženine rodbine, naj pošljejo 2400 K, da plača stroške, v »Soči« pa ob istem času izkazuje mecenški dar 600 K šolskim zavodom? — Ta del Gregorčičeve izjave je fabula, ki je izmišljena in jej nikdo ne more verjeti. — Res je le to, kar Gregorčič dalje pripoveduje, da je prinesel 600 K za pravdo, katere je Gabr. v ta namen prejel, in v »Soči« javno potrdil — in da je bilo to povsem korektno.

Gregorčič sam pové v svoji izjavi, da je Gabr. v »Soči« potrdil prejem 600 K od Gregorčiča za pravdo in izjavil, da je bilo še premalo. In to je res, premalo je bilo. Dolžnost Gregorčiča in Berbuča je bila, plačati vse stroške! — Svota 2400 K je bila takrat za Gabr. ogromna svota in ni bilo lahko, spraviti jo skupaj. Došla so že plačilna povelja, a denarja še ni bilo. — Zato bi bila nepotrebnja sramežljivost Gregorčičeva, pomuditi 600 K v pomoč in naravno je, da je Gabr. rad sprejel denar; opravičen je bil tudi misliti si, da je bilo to premalo. Ako je že kril s svojim hrbtom glavne krivce, je bila njih dolžnost, plačati vsaj stroške!

S to korekturo je izjava Gregorčičeva perfektna in za Gabrščeka najslajniše zadoščenje. — Ali primerjajmo to Gregorčičevo izjavo s pisavo njegove »Gorice«? Kaka razlika! — In zakaj Gregorčič ne pové v svojem listu, kaj je pravzaprav s tistimi 600 K!?

Dr. Levpušček je označil z jurističnega stalšca prestopok, kateri je zakrivil dr. Gregorčič s svojo izjavo 23. julija na zapisnik. Dr. Gregorčič je tam omenil dogodke, ki so omenjeni v žaljivih člankih, in teh vsebino je iznova potrdil, dostavivši, da je vse res, kar je pravil, čeprav je to Gabr. neprijetno. Dostavil je tudi, da bi on do prinesel kot glavna priča dokaz resni-

(Dalje v prilogi.)

Vid Rojic

Milica Rojic roj Gregorič

poročena.

Gorica — Prvačina.

ce. Ako ni tu nič žaljivega, ne more biti tudi govora o ... dokazu resnice. S tem je dr. Gregorčič samostojno zopet žalil Gavrščka za to žalitev je danes klican na odgovor.

Ni res dalje, da sme Gregorčič kot obdolženec iti tako daleč, da so njegove obrambne izjave nove žalitve tožitelja.

Kot se je dr. Pavletič še silno potrudil, da ne obsegajo nič žaljivega niti članki v »Gorici«, — je sodnik obravno zaključil.

Po daljšem presledku je sodnik proglasil oprostilno razsodbo, in sicer iz dveh razlogov:

I. da dr. Gregorčič ni potrdil s svojo izjavo vsebine žaljivih člankov, — marveč le tisto, kar je pripovedoval sam, — torej zgodbo o 600 K za Babševu pravdo, kar se je pa zgodilo po njegovi izjavi sami za obe strani povsem korektno.

da se je kot obdolženec poslužil svoje pravice. (Ko bo izdana pisana razsodba, jo objavimo.)

Dr. Levpušček prijavi takoj pritožbo ničnosti.

Kaj se učimo iz te pravde? Jasno je vsakomur, kako ostudna mora biti Gregorčičeva stranka! — V »Gorici« psuje, obrekuje, maže ime in čast političnih nasprotnikov, — a nikogar ni tu, ki bi bil odgovoren za vse take lumparije. Pa tudi don Antonio Gregorčič se nam kaže tu zopet v luči, ki mu ne dela časti. On je na čelu stranki, ki izdaja »Gorico«, on je vendar oče in rednik tega lista. — Ali naj »Gorica« še tako nesramno laže in obrekuje, ostaja Gregorčičeva vest mirna. Naj žaljeni rojak še tako apeluje na Gregorčičevo katoliško vest, on se ne gane in pušča, da so čitatelji njegovega lista v zmoti. Ako pa se žaljenec zateka k sodniji, tedaj mu da Gregorčič sam na sodniji popolno zadoščenje, — ali v svoji »Gorici« molči kakor grob. — Calumniare audacter semper aliquid haeret! — je geslo njegove »Gorice«, a vse to mirno gleda velika katoliška duša Gregorčičeva.

Dr. Anton Gregorčič je za zdaj vtekel obsodbi skozi šivankino uho ... čudnega tolmačenja zakona. Ali Gregorčič je obsojen v očeh vsakega poštenjaka, ki ne gleda na mrcvarenje zakona, pač pa na dejanski stan njegove krivde. Ali ni še vseh dnij konec! Pričakujemo, da bo 26. t. m. za Gregorčiča — sodnji dan od strani našega vrlega goriškega ljudstva.

Proč s tako nemoralno stranko, ki trpi v svoji sredi take škandale! Dr. Gregorčič - na svidenje. Dnevi težkega obračuna niso več daleč! Ako verujete v Boga in njegovo pravičnost, Vam kličemo: Bog ne plačuje vsake sobote, ali plačuje gotovo! In ta dan plačila, upamo, ni več daleč! Na svidenje!

sprotnike, potem bo mir in red v deželnem zboru ter ne bo treba pehati se vedno in vedno z volitvami.

Volilci! Vpoštevajte to vsi in vsi na volišče!

Ali se da zmagati?

Da, dá se zmagati! In sicer še prav lepo.

Samo pogoji je ta, da morajo vsi na volišče!

Ni jeden naš volilec ne sme ostati doma!

Gre se skupno v boj za kandidate, katere so izvolili naši volilci že lani! Klerikalci so krivi, da ni mogel delovati deželni zbor — torej boj klerikalcem, proč s klerikalci —

Živeli naši kandidati!

Vsi za nje na volišče!

Mi nočemo ožje volitve,

ampak hočemo zmago že pri prvih volitvah.

Da se to zgodi, morajo vsi naši volilci na volišče! Ponovno povdarjamo to pa bomo še povdarjali.

Nočemo ožje volitve ker stane truda in denarja, naj bo zmaga že 26. septembra!

Volilci! Uvažujte to prav, tako, kakor je uvaževanja vredno!

Samo radi enega glasu ožja volitev

je bila v Ljubljani pri državnozbornski volitvi.

Glejte, koliko velja en glas!

Zato pa ne sme nikdo reči: e, saj je vsejedno, če grem volit ali ne! Zaradi mojega glasu ne bodo nič na boljšem in nič na slabšem!

Ne sme se govoriti tako!

V Ljubljani se je pokazalo, koliko velja en glas.

Radi enega glasu je bila ožja volitev!

Da bi se morda še na Goriškem kaj takega zgodilo?!

Tega ni treba, ker se lahko zmaga že pri prvih volitvah dne 26. septembra.

Samo potrebno je eno, vedno isto: **Vsi na volišče!**

Šedaj je čas, vreči klerikalce ob lla!

Gregorčič in jegovi pajdaši so storili že dosti slabega deželi. Zato jih ne sme voliti nikdo več.

Kdor odda glas za Gregorčičeve kandidate, ta hoče škodovati zopet deželi in samemu sebi.

Vsi razsodni volilci v deželi so siti nedelovanja deželnega zbora in škode, katera jim prihaja iz deželne hiše. Zato pa morajo vsi iti volit, da se pomete klerikalno nesnago iz deželnega zbora in odbora.

Klerikalci in obstrukcija.

Ako bi po nemarnosti naših volilcev prišlo v deželni zbor toliko klerikalnih poslancev kot lani — ostanejo pri svojih neopravičenih zahtevah ter so pripravljani z o p e t delati obstrukcijo, ako ne bi obveljale njihove neopravičene zahteve!

Kaj jim mar škoda, katero ima dežela! Lani je požrla obstrukcija nad 20.000 K ljudskega denarja! Kaj mari Gregorčiču za to, če hvali se s tem, da je delal škodo deželi!

Zato pa zasluži, da se ga zapodi z ostro šibo iz deželne hiše. Ven s škodljivcem našega ljudstva! Proč z njegovimi kandidati!

Mi imamo ljudske kandidate, ki hočejo delati v zbornici, Gregorčič pa bi rad uganjal zopet obstrukcijo. Njemu je le na tem, da obvelja njegova volja, za koristi ljudstva se ne zmeni!

Proč z obstrukcijo. Proč z Gregorčičevimi kandidati!

Dne 26. septembra je nedelja,

torej prost dan za vsakega. Potrebna domača opravila se že opravi, in sicer tako, da ima vsakdo čas iti volit.

Prav ker je nedelja in Gospodov dan — vsi na volišče. Vsi za naše kandidate! Ljudski glas jih je poklical že lani in jim dal mandate! Ljudski glas kliče letos zopet. Zato volilci, vsi glasovnice v roke z imeni naših kandidatov. Ti morajo biti zopet izvoljeni.

Mogočno naj doni ljudski glas 26. septembra 1909 po goriški deželi in mogočno naj se razlega iz naše dežele po svetu, da živi na Goriškem vrlo slovensko ljudstvo, katero se otresa spon klerikalizma.

Ljudski glas je božji glas. Ta glas bomo čuli 26. t. m. Le pogumno v boj!

Volilni shod v Cerknem.

Volilni shod v Cerknem, katerega je sklicalo tamkajšnje narodno-politično društvo v nedeljo 19. t. m., je vspel v vsakem oziru povoljno. Prišlo je nad 200 volilcev. Predsedoval je g. Tomo Štrukelj, predsednik nar. pol. društva, govoril je dr. Dinko Puc iz Gorice in tehnik P. Brelih. Društvo deluje marljivo in pričakuje tudi uspehov.

Volilne komisije.

Pazite, da pridejo povsodi naši ljudje v komisije!

Volilni komisarji imajo nalog, sprejeti v komisijo dva napredna člana, kjer je občina klerikalna.

Somišljeniki, pazite, da pridejo povsodi naši ljudje v komisije.

Pridite pravočasno na volišče ter predlagajte komisariju naše pristaše v komisijo.

Pozor!

Pazite na izkaznice ali legitimacije!

Vzemite jih seboj na volišče, ker sicer ne boste mogli voliti. —

Po dovršeni volitvi izkaznice shranite, ker bi jih utegnili rabiti še za ožjo volitev. —

Upamo pa, da zmagamo že 26. t. m., ako v naših vrstah stori vsakdo svojo dolžnost.

Glasovnice so sicer dobre kakoršnekoli, ker zakon tega nič ne določa, vendar bo najbolje, ako se pridržijo oblika in velikost znanih uradnih glasovnic.

Naše organizacije po deželi jih dobé jutri iz Gorice, že izpolnjene z imeni kandidatov.

Meščani!

MEŠČANI! — Dne 26. septembra se udeležimo volitev tudi v goriškem mestu in furlanskih občinah v splošni skupini.

Kandidate se objavi v četrtek.

Dolžnost vseh Slovencev je, da vsak agitira med svojimi znanci in prijatelji. Z dobrim vzgledom naj gre naprej naša inteligenca.

Vsi na krov!

Pokažimo, da smo tu!

Volilni oklic razdelite povsodi, kjer le mogoče. Dajte ga ljudstvu, da čita in spozna resnico!

Splošna volilna skupina,

ki voli 26. septembra.

Kandidatje narodno-napredne stranke so:

Alojzij Štrukelj,

državni poslanec in posestnik v Komun.

Dr. Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici.

Anton Kriznič,

župan v Kanalu.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda, K 901 nabrala rodoljubna in zavedna mladina v Št. Petru pri Gorici, o priliki svoje male veselice.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabrala v Kanalu »ožja« družba v gos. »Pri zlatem levu« na poziv tamkajšnjega župana predvečer nepozabnega 20. IX. K 20 : 2 (K 22'—)

Za družbo sv. Cirila in Metoda o priliki obletnice smrti Adamiča in Lundra daruje družina C. 2 K.

S Tolmnskega: Tolmnsko učit. društvo je sklenilo pristopiti brambnemu skladu z 200 K.

200×1000. — Za Ciril-Metodov obrambni sklad se je prijavila med drugimi tudi gospa Ivanka dr. Pirklova v Gorici. — Naprej!

Iz Št. Petra. — V spomin 20. sept. darovali v Št. Petru: ga. Marija Brumat 2 K, ga. Ana Rupnik 1 K, ga. Roza Silič 1 K, gdč. Petra Komavli 1 K, gdč. Valerija Šavli 1 K, g. Vinko Zorčič 1 K, Neimenovan 1 K. Skupaj 8 K.

Venček volilnih pesmij po narodnih motivih.

(Napev: „Ona ima irhaste hlače.“)

Fona*) del Gregorčič je v sredo prav med Jeriča in pa Manfreda, ki prišla sta v listo, kot v kreda prišel nekaj — je Poncij Pilat.

II.

(Napev: „Tam za turškim gričem.“)

V Gorah roka hladna,**) a v okolci vladna, Jerič Lojz na kraški skal, vero bodo reševal.

III.

(Napev: „Jaz sem Kranjčičev Jurij.“)

Jaz sem Jeričev Žizi, sem kakor v paradizi ha, ha, sem kandidat postal takrat.

Ko v petek sem se zbudil, Gregorčič m' je obljubil ha, ha, v deželni zbor, da pridem skor.

IV.

(Napev: „Kaj pa ti, pobit, se v nevarnost podajaš.“)

Kaj pa, profesor, se v nevarnost podaješ, po Hublju v zbor hodiš, pa plaval ne znaš, veš, da je Hubelj mrzla vodica, v kateri pač zmrzne Gregorčičev pristaš.

V.

(Napev: „Tri urce hoda.“)

Tri urce so preč in Hublja ni več, gorišk vodovod ga je spravil od tod.

VI.

(Napev: „Prej sem zmiraj mislil, da bom oficir.“)

Prej sem zmiraj mislil oštal naprednjak, pa me zmotil lani je ta črni vrag, zdaj sem kot Kanavc ratav klerikavc, ali nisem — en čuden slavc.

VII.

(Napev: „Ljubca moja, kaj si strila.“)

Stara struja, kaj si strila, pade Zega in Berbuč, stranka ju ne bo zvolila, sta oba v okolci fuč.

VIII.

(Napev: „Zagorski zvonovi tak mlo pojo.“)

Cerkljanski zvonovi tak mlo pojo, nemara mandatek k pogrebu neso.

Pa če ga neséjo, naj nésejo ga, samo da moj flavt mi pustijo doma.

IX.

(Napev: „Davi je pa slanca pala.“)

Kmalu bo pa slanca pala, na to staro strujico, kandidate pomorila, ki pehajo se za njo.

Meni ni za Fon, Kosmača, in za Jeriča še manj, samo da Gregorčič pade in njegov kolega nanj.

Opombe harmonizatorja:

*) Pevci naj Fona v prvem taktu prve pesmice nekoliko nategnejo, toda ne preveč, ker jim mora ostati še nekaj sape za Gregorčiča.

***) Roka hladna — mano freda.

Splošne opombe. Te pesnice naj poje moški zbor, ali pa terco nižje.

Tretjo pesem naj se poje skrivnostno, ker je tudi kandidat Jerič skrivnosten.

Rogaški vrelec „Styria“

zdravilna voda proti

želodničnim oteklinam in krču, Zdravilško
Brikt ovem vnetju obisti, pripravljeno!
katerju v grlu n vratu;
proti želodčnemu in črevesnemu katarju,
izvrstni boleznim v mehurju, zapečenosti,
ospobe! boleznim na jetrih.

Zaloga pri fnt. Jeretiču in fl. Seppenhofnerju v Gorici.

Volilci!

Vsi na volišče!

Z nekaterih stranij dežele prihajajo še vedno glasovi, da več volilcev noče iti volit. —

Pravljamo, da ni prijetno imeti kar dve leti po vrsti volitve na vratu, ali položaj je sedaj tak, da mora iti vsak volit! Zakaj? Zato, ker se da zmagati prav lepo!

Če se pa zmaga popolnoma, potem bo deželni zbor deloval in ne bo treba več hoditi volit.

Torej prav radi tega, da ne bo treba hoditi vedno na volišče, morajo letos vsi naši volilci na volišče!

Njihova dolžnost je, da porazijo na-

Naši kandidati

za splošni volilni razred 50:

Alojzij Štrekelj,

državni poslanec in posestnik v Komnu.

Dr. Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici.

Anton Kriznič,

župan in veleposestnik v Kanalu.

Te volite dne 26. septembra!

Domače vesti.

SENZACIONELNA ARETACIJA.

Sinoči okoli 9. ure je policija aretovala bivšega državnega poslanca Alfredda Blaža Lenassi-ja in odvetnika dr. Rajmonda Luzzatta. Prvega je dobila na domu, drugega pa na cesti. — Prta sta v preiskovalnem zaporu zastran znanih »zgub tukajšnje« — »banca popolare.«

Cujemo, da bo župan Bonbig drevo na protestnem shodu ropotal tudi proti temu nečutenemu postopanju c. kr. avstrijske oblasti.

Za »Dijaško kuhinjo« se je oglasilo že nad 70 dijakov, med temi 15 učiteljskih. Načelnik nadzorstva je deželni svetnik v p. g. Kováč, glavni vodja zavoda je šolski svetnik g. Plohl, v nadzorstvu je še 6 profesorjev in eden ravnatelj, kuhinjska gospodinja pa je gospa Gabrščekova. — Zavod je torej v prav dobrih in skrbnih rokah.

Nadzorstvo bi sprejelo proti nagradi kakega visokošolca za nadziralca po obedi do popoldanske šole za tiste dijake, ki ostajajo tam, da se učijo.

Potrebe bodo letos še večje od lani. Zato apelujemo na rodoljubna srca, naj bi se spomnila naše dijaške kuhinje o raznih prilikah. — Dobro so došli pridelki: krompir, moka, fižol, zelje, sadje, drva, zabela, itd. — Trgovsko-obrtna zadruga daje brezplačno na razpolago vse potrebne prostore, shrambe itd.

Slovenski meščani! Priporočamo ponovno popola mir. Lahí iščejo dan na dan prilike, da bi izzvali Slovence v korake, katere bi potem izrabili proti nam. Intrigirajo v Trstu in na Dunaju, samo da bi mogli očrnuti Slovence. Zato treba popolnega miru od strani Slovencev. Vsa naša mladina naj to še posebej vpoštevata!

Laški hudobni nameni. — »Piccolo« je poročal, da pride v nedeljo 19. t. m. vse polno Slovencev z vlaki v Gorico. Seveda si je »Piccolo« sam to izmislil, ker v resnici ni nikdo mislil priti v Gorico demonstrirati. Lahí delajo to s hudobnim namenom, da bi očrneli Slovence ter jih naslikali vladi za nevarne izzivalce. Ali Lahom se to ne posreči, ker smo prepričani, da nijeden Slovenec ne stori nobenega koraka, katerega bi mogli Lahí izkoristi proti nam, koraka, ki bi škodoval dobri stvari! — Vlada pač lahko vidi, kako hujskajo laški listi in kako si v tak namen izmišljujejo najraznišje reči. S tem pa padajo ter so vedno manj upoštevanja vredni.

V pojasnilo. — Odvetnik dr. Franko je daroval »Dijaški kuhinji: 1) petdeset kron, kar je vpisano v blagajnični knjigi pod št. 180, dne 14. jan. 1908. 2) dec. 1908. sto kron, del prejetih diet kot dež. poslanec. — Toliko v pojasnilu dopisniku »Gorice.« — Nadzorstvo »D. k.«

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici (Podružnica Glasbene Matice v Ljubljani) priredi redni jesenski koncert 4. in 5. decembra t. l. s sodelovanjem virtuozov na goslih, slavnega umetnika **Františka Ondrička**, c. k. komornega virtuozov in vodje goslaške šole na c. k. akademiji glasbene umetnosti na Dunaju. Program bo vsak večer drug. Redne vaje prično za moški zbor v torek 21. t. m. 8¹/₄ uri zvečer, za ženski zbor v četrtek 23. t. m. ob 6. uri zvečer. Vabijo se vsi člani pevskih

zborov, da se točno udeležijo takoj prve vaje. — Vabijo se pevke in peveci, ki jim je napredek našega glasbenega zavoda na srcu, da v obilnem številu pristopijo k pevskim zborom. Novi pevci in pevke naj priglasijo vstop pri pevovodji g. Michl ali ob uradnih urah od 11—12 ure predp. vsak delavnik ali pred začetkom rednih pevskih vaj, ki so vsak terek in petek ob 8¹/₄ zvečer za moški zbor in vsak četrtek in pondeljek za ženski zbor. Društveni prostori so v ulici sv. Ivana št. 7./1.

Laški shod po noči. — Slovenci smo imeli svoj javen shod opoldne, nismo se skrivali, ponosno in dostojanstveno smo se razšli po mestu. — Župan Bombič pa sklicuje shod po § 2. in mestni uslužbenci raznašajo vabila na imena. — Prav radovedni smo, kdo se udeleži tega shoda. Glavne vdeležence, zlasti tiste, ki radi vidijo Slovence v svojih trgovinah, naznanimo rojakom, da jih bodo poznali tudi od te strani. — Pazijo naj tudi vladni organi, da bodo vedeli, kdo so cittaadini in kdo ne. Pa tudi marsikaj drugega se bo dalo sklepati. Za vsako izzivanje Slovencev pa bo odgovarjal župan Bombič.

Osebnost. — Višji nadzornik južne železnice v Trstu g. Fr. Mohorčič je dobil naslov cesarskega svetnika.

Vprašanje. — Ali je G. Lorenzon, ki je v Gradišču na nesramen način žalil Slovence z »barbari«, še v deželni službi? Kaj sta storila Berbuč in Gregorčič kot deželna odbornika proti temu človeku radi nesramnega žaljenja, za katero nimamo besede, da bi isto prav označili?!

Deželni glavar, 80 letni Pajer, je predsedoval v nedeljo volilnemu shodu v Zagraju. Prišlo je obilo poslušalcev. Napadal je laško klerikalno stranko ter priporočal liberalne kandidate za splošno kurijo. Šel je sam med Furlane, češ, če že drugo ne pomaga, naj pomaga častitljiva oseba 80-letnega starčka! — Na to je razlagal dr. Pettarin, deželni svetnik, kaj se vse stori za Furlanijo, ako bodo volili liberalne kandidate. Kar jim duša poželi, vse jim je obljubil! — Laški liberalci upajo, da zmagaajo v splošni in kmetski kuriji.

Kandidatje laške klerikalne stranke za splošno kurijo so: državna poslanca dr. Faidutti in dr. Bugatto ter Piccinini iz Gradišča.

Še o zvezi Gregorčiča s Pajerjem. — V »Slovincu« so lani očitali dr. Gregorčiču zvezo z dr. Pajerjem. Vedno jo je tajil, pa mu ni pomagalo nič. Ko je le tajil, je bil izšel v »Slovincu« drugi članek, ki je trdil: »da zveza slov. katoliških poslancev z laškimi liberalci je vredna obsodbe z naprednega, verskega in gospodarskega ozira. Zato jo Gregorčič taji. Dogodki v deželni zboru so pokazali tako zvezo.« Potem podaja člankar za zvezo dvojne dokazov: Prvič: Gregorčič je bil imenovan za podglavarja, katero imenovanje je bilo mogoče le, ker so je podpirali laški liberalci; imenovanje je sad dogovora, sad zveze med dr. Gregorčičem in laškimi liberalci. Drugič: Gregorčič je razpolagal kar z dvema odborniškomama mestoma, to je za laške klerikalce in za svoj klub. Kdo mu je dal možnost za to? Odgovor: Dogovor z laškimi liberalci, ki je očitven. — Gregorčič pa se je zvezal z laškimi liberalci, ker se je bal priti v opozicijo, ker je ni vaje in je tudi sam ne trpi. Prvi pogoj za uspešno delo opozicije je stik z ljudstvom in njega izobrazba, česar Gregorčič nikdar ni razumel in tudi nikdar ne bo. — Tako je obsodil Gregorčiča in njegovo zvezo sam »Slovinc«!

Kandidatje soc. demokracije za laško splošno skupino so: črkostavec Ivan Povodnik, delavec A. Tonet in kmet J. Vižintin.

Gregorčič uravnava hudournike. — Pripoveduje o uravnavi hudournika Renč. Ta uravnava naj bi pomagala Gregorčičevim kandidatom v goriški okolici. — Govori pa tudi o uravnavi Šjaka. Zopet, pred volitvami! Da bo, pravi. Tudi mi vemo, da bo, ali škandal je, da že ni bilo zdavnaj! Dež. odbornika Berbuča treba prijati za nčesa, ta se za take reči tako malo zmeni! — Nesramnost klerikalcev je tako velika, da izkorističajo v volilne namene celo reči, ki so jih zavlačevali ter se jih mora radi tega le najostreje obsojati!! — Zlasti Gregorčičevi volilci naj si dajo vendar enkrat odpreti oči!

Zvezo Gregorčiča s Pajerjem je bil obsodil lani tudi sam nadškof in knez, in sicer prav z ostrimi besedami. Konstatoval je v prvi vrsti zvezo dr. Gregorčiča z laškimi liberalci. Gregorčič, ki je vedno tajil zvezo, je bil tako postavljen na laž od samega nadškofa in kneza! — Pa farba sedaj ob volitvah naprej, da take zveze ni. Ah zadnji klerikalec mu tega ne verjame več!

»Goriška slovenska mladina«. — V soboto sklicani redni občni zbor se radi nekaterih ovir ni mogel vršiti; sklicuje se drugi občni zbor v sredo 22. septembra ob 8¹/₂ zvečer pri Jelenu.

Na 14 dni zapora je bil obsojen 19 letni A. Bizjak iz Podgore, ker je po noči kričal in razgrajal po Gorici.

Učiteljskišnikom naznanja knjigar na Gabršček v »Trgovskem domu«, da ima za nje pripravljene vse knjige in druge potrebščine, tudi gosli, loke, strune, muzikalije itd. — Prevzela je zalogo Lonzarjeve knjigarne v Kopru. — Ker pa še nima iz svoje skušnje potrebnega pregleda o zalogi, ki je potrebna zlasti ob pričetku leta, prosi, naj bi učiteljskišniki naznanili z dopisnico, kaj bodo potrebovali. To velja zlasti glede knjig in goslij.

Priloga. — Današnji »Soči« smo priložili položnice »Dijaške kuhinje«. Vsak naj po svoji moči prispeva za to prepotrebno ustanovo.

Zveza narodnih društev.

»Narodna čitalnica« v Cerknem sklicuje za četrtek, dne 23. t. m. ob 8. uri zvečer v salonu g. Viljema Peternelja izvanreden občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1.) Nagovor predsedstva. 2.) Poročilo o pretečeni nar. slavnosti štiridesetletnice. 3.) Slučajnosti. Vsi p. n. člani so vabljeni, da se obč. zbora polnoštevilno vdeležijo!

Goriška kolesarska zveza.

G. K. Z. vabi k seji jutri v sredo v društvene prostore pri »Zlatem Jelenu« točno ob 8¹/₂ zvečer. — Ker so na dnevnem redu važne zadeve, prosi se polnoštevilne vdeležbe.

G. K. Z. se korporativno vdeležijo slavnosti ter I. Jugoslovanske dirke Ljubljana-Trst. Odhod se neznani prihodnjč.

Kolesarsko društvo »Danica« naznana svojim cenjenim članom, kateri želijo iti z vlakom v nedeljo na Opčine k jugoslovanski dirki, da se zberejo na državnem kolodvoru, kateri odidejo zjutraj ob 7. uri 19 min. na Opčino. Člani pa, kateri vozijo s kolesom, odidejo ob 6. uri zjutraj iz društvenih prostorov.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Številke govore. — Statistika se pri nas prav malo ali nič ne goji. To je vzrok, da o nekaterih stvarih nismo čisto nič informirani in ker nimamo stvarnih podatkov, števil, tudi ne vemo, kje in kako bi se oprijeli dela. Ko pa pride snhopen številkar in brez fraz pokaže par suhih števil, se primemo pogostoma za glavo in vskliknemo: ali je to mogoče?! Tako nekako je s cikorijsko, ki se nam na prvi hip zdi zelo malenkostna reč. Pa vzemimo v roke številke! V Avstriji je 5.538.262 rodbin in vsaka rodbina porabi povpreč-

no na teden 1/4 kg cikorijske; v Avstriji se torej porabi na teden 1.384.565 kg cikorijske, kar da na leto 7069 vagonov v ceni ca. 50 milijonov kron. Če upoštevamo, da je v Avstriji 60% Slovanov, bi morali misliti, da je tudi konzum cikorijske razdeljen tako in da slovanske tovarne izdelajo za 30 milijonov cikorijske in ostale za 20 milijonov. Kaj pa še! Mi Slovani in posebej Slovenci smo že taki, da ne pustimo, da bi se naše število kje uveljavilo, in zato izdejajo slovanske tovarne na leto samo 730 vagonov cikorijske, tuje, razun Francka, 820 vagonov, in Franck sam 5519 vagonov. Z drugimi besedami, Franck sam vtakne v žep na leto 38 milijonov, med katerimi je tudi lep del slovenskih novcev in ta denar je za nas za vedno izgubljen, ker gre v tujino in se nikdar več ne vrne. Kdaj se bomo spametovali?

Razne vesti.

XX. septembra v Ljubljani. — Nedelja in pondeljek sta pretekla povsem mirno. Ljubljana je bila v črnih zastavah, občinstvo je nosilo črne znake — »Slovenec« je ostal osramočen s svojim protislovenskim pozivom, naj Slovenci ne praznujejo 20. sept. Na grob Adamiča in Lundra je romalo oba dneva na tisoče občinstva, položenih je bilo mnogo vencev na grob, jeden iz Gorice. Vse se je vršilo dostojno, mirno, — brez potrebe je bilo konsignirano vojaštvo in brez potrebe je mrgolelo policajev, detektivov in žandarjev po ulicah! — Schwarz in »Slovenec« sta blamirana ker nista čakala demonstracij, katere bi jima tako prav prišle!

V Puju so tudi čutili potrebo protestirati proti premestitvi slov. učiteljskega v Gorico. Prazno besedičenje!

V Postojni je umrl v bolnišnici neki vojak 47. pešpolka iz Gorice. K pogrebu je prišla ena stotinja z godbo. Dekan ni pustil, da bi bil kaplan spremljati truplo iz bolnišnice v mrtvašnico.

Vzor »Čuka« je vsekakor načelnik »Čuka« v Železnikih Matija Kavčič, ki je zadnji pondeljek na cesti brez povoda zagnal dminarju Janezu Šmidu skalo v glavo in ko je padel na tla, še eno v prsa, da je Šmid še danes v smrtni nevarnosti. Mat. Kavčič je ljubljenec župnikov vzor »katoliški« Čukariji.

Češki deželni zbor. — Jutri bo konferenca klubovih načelnikov vseh strank. Odloči se usoda češkega dež. zbora; Nemci izjavijo, pod kakimi pogoji bi pustili obstrukcijo.

Lex Axmann ne bo sankcionirana. Tako poroča »Vaterland«. Bienenrth je ne predloži v sankcijo kljub sprejetju Luegerjevega predloga. Lueger se je pokazal zopet velikega sovražnika Čehov!

V tržaške slovenske (družbine) šole se je vpisalo nad 1200 otrok, v pripravnicu za srednje šole nad 200 in v I. razred gimnazije nad 50 slov. učencev. To je veličastna manifestacija za potrebo slovenskih šol v Trstu.

Toplo priporočamo edino slovensko kavarno Central v Gorici, kjer je največja izbira časnikov in pristnih pijač.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Na 30 sob za tuje od K 1-20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljisce. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Naši kandidati

splošni volilni razred so:

Alojzij Štrekelj,

glavni poslanec in posestnik v Komun.

Dr. Alojzij Franko,

odvetnik v Gorici.

Anton Kriznič,

župan in veleposestnik v Kanalu.

Volilci!

Te volite v nedeljo 26. septembra!

Nedeljo 26. septembra usi na volišče!

Volilci! Somišljeniki! Vsi na volišče. Nikdo ne sme ostati doma!

Glavno opravilo na dan 26. septembra je — **volitev**. Ne sme se gledati na daljnost. Nikdo se ne sme izgovarjati drugimi opravili. Sveta dolžnost vseh je iti na volišče.

Vzemite s seboj izkaznico in volilni listek pa naravnost na volišče!

Volilci!

Dne 26. septembra bodi dan vstajenja goriških Slovencev.

Cela Slovenija je obrnjena na hrabre zavedne goriške Slovence ter pričakuje napetostjo izid volitev.

Pokažimo, da smo goriški Slovenci res zavedni in da si hočemo ta pridevnik tudi ohraniti.

Pogumno v boj in zmaga mora biti naša, ker resnica je le ena.

Sokolski vestnik.

Sokol v Ajdovščini. — (Konec). — Tudi oko strokovnjaka je moralo biti popolnoma zadovoljno. Zato pa tudi gledalci niso izostali z obilno pohvalo po vsaki strani. Nato so isti telovadci nastopili v treh vrstah s trikratno menjavo na drogu, bradlji in konju na šir z ročaji. Telovadili so jako lepo in videlo se je telovadce, kateri bi delali čast marsikateremu starejšemu društvu. Za temi je nastopila ena vrsta črniškega odseka ajdovskega Sokola na drogu, katera je tudi pokazala krasnih uspehov po 6 mesečnem obstoju. Videlo se je, da ima ta mladi Sokolič izvrstnih moči, da bode dosegal v bodočnosti še lepih uspehov. Končno se izvajali vsi člani ajdovskega Sokola tri velike skupine na konju, bradlji in drogu, katere so bile tudi lepo sestavljene a še lepše izvedene. Občinstvo je bilo kar navdušeno. S tem je bila javna telovadba končana in nato se je razvilo na plesišču in sploh po celotni trgu veselo vrvenje. V bližini plesišča sta bila postavljena dva šotora Ciril-Metodovih podružnic, v katerih so prodajale vrle

ajdovske dame različnega peciva, pijač, sadja i. t. d. Tudi med občinstvom so prodajale neutrudljivo razglednice, narodni kolek i. t. d. Omeniti moramo, da so nas iznenadili posebno Črničani in Selci, kateri so prikoralili v trg s gospodičnami v narodnih nošah in Sokoli v kroju na čelu v res impozantnem številu. Nepričakovano so nas počastili tudi Sokoli v kroju 14 po številu iz Bilj. Vseh Sokolov v kroju je torej bilo 53 in sicer 14 iz Črnič, 14 iz Bilj in 25 iz Ajdovščine. Krasno je bilo videti, ko so med množico švigale sem ter tja gospice v narodnih nošah, ter Sokoli in naraščaj v kroju. Moralni uspeh te prireditve je krasen in upamo tudi gnotni. Sokol bode imel ta dan zapisan z zlatimi črkami v svoji zgodovini. — Ne smemo na tem mestu pozabiti one grde gonje od gotove strani proti Sokolu in posebno proti naraščaju. In ravno ta gonja je menda še največ pomagala k tako krasnemu uspehu. Dragi stariši teh mladih sokolskih junakov! Slišali ste toliko obrekovanja o Sokolu, sedaj ste pa sami videli, koliko lepega se Vaši otroci učijo v Sokolu, kjer se jih tudi vzgaja tako, da bodo postali kdaj krepki narodno-zavedni in neustraheni boritelji v našem narodnem boju za obstanek. Videli ste, da je bila samo laž in obrekovanje, ko se je govorilo o napačni vzgoji Vaših nežnih otrok v »Sokolu«. Zato vstrajajte in pošiljajte vsi svoje otroke v »Sokola«, kjer edino se bodo pod dobrim vodstvom učili lepega vedenja in si krepili svoje mlade mišice in svoj duh, namesto, da bi se potepali brezposelno po ulicah. — Na zdar!

Važno

le za one, ki nosijo čevlje in klobake!

Cene izdatno znižane do prvega oktobra.

Prepričajte se na cenah razvidnih v izložbah.

Knjigarna A. Gabršček v Gorici sprejme 2 učenca.

Tužnim srcem javljamo vsem sorodnikom, znancom in prijateljem, da je naša nepozabna soproga, oziroma mati gospa

Marija Kerševan r. j. Vovk

danes ob 5. uri zjutraj, prevadena s svetotajstvi, po dolgi mučni bolezni v gospodu preminula.

Pogreb bode v sredo 22. t. m. predpoldne ob 9. uri od hiše žalosti na pokopališče na Gradišču.

Maša zadušnica brala se bode v cerkvi Matere božje na Gradišču. Pokojnico priporočamo vsem v blag spomin in molitev.

GRADIŠČE, 20. kimovca 1909.

Alojzij Kerševan, soprog
gostilničar in posestnik.

Karol, Adalbert, Stanko
sinovi.

Ernesta
hči.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obseknjeji se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na dožili (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Sprejme se 3 dijake na dobro hrano in stanovanje. Več se izve v ulici Drossl 9.

Gospodična z večletno šolsko izobrazbo, zmožna slovenskega, italijanskega in nemškega jezika, želi vstopiti v kakšno odvetniško pisarno ali v kako večje trgovsko podjetje v Gorici. Ponudbe na upravnistvo „Soče“ št. 100.

V ča lepo meblenovana soba s popolnoma prostim ulodom, se odda s 1. oktobrom t. l. za jedno ali dve osebi, event. s hrano. — Popraša se v upravnistvu.

Posten mož z odraslo družino,

ki je izurjena v gostilniški obrti, želi prevzeti v najem, ali na račun dobro ideočo gostilno ali restavracijo. Ponudbe prosil pod I. K. na upravnistvo našega lista.

Na stanovanje in hrano se sprejme več dijakov v sredini mesta. Natančneje se izve v upravnistvu.

Mati!

Čas pripekanja in čas novarnega obolenje otrok je prispel! Ali si se prepričala, da pravilno preživljaš svojega otroka, in ga torej varuješ pred pokončevalcem otroške dobe: „bljevanjem, drisko, črevesnim katarjem?“ Samo hranilo „Kufčke“ ti dajo najzanesljivejše varstvo.

GORIŠKA TOVARNNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: Caprasole — Koza s solncem. Poskusite in sodite! Svoji k svojim!

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in zaloga peči, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

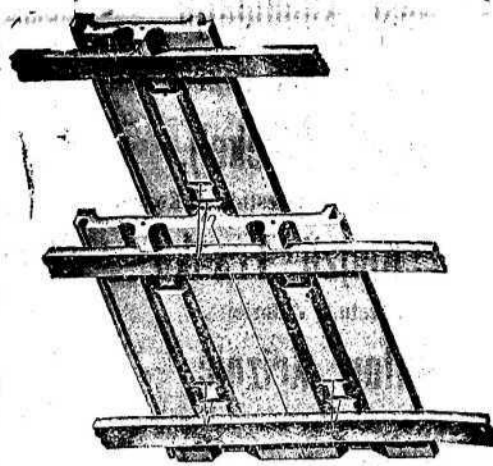
zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“ (Strangfalzziegel) „Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeče naravno žgani, b) črno impregnirani.
Najljicnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.
Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žico privezati, kar je gotovo velike
važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

Vzorce in prospekte pošlje na željo brezplačno.
Takošnja in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki

Sprejmejo se zastopniki

1000 ovinjenih sodov

iz kostanjevega in hrastovega lesa — za prevoz in za zalogo, dalje 5
stiskalnic za grozdje ter več sesalk, vse v najboljšem stanju, je na prodaj po
nizki ceni pri

LATZER & COMP., trg. z vinom
Gradec, Bahnhofgürtel 81.

Zlata jama za naše gostilničarje in restavraterje

so priljubljeni

Orkestrijoni

Lahko navijanje.

Igra kakoršenkoli komad točno in lepo.

Najugodnejši plačilni pogoji

Zastopstvo za Primorsko

Rajmund Kren - Gorica

ulica Teatro.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštne hranilnice št. 831.315.

Nz občnem zboru dne 30. maja 1909. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z
enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojil-
nica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadržnikom na vknjižbe po 5 1/2 %, na var-
ščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1908. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1908.: Zadržnikov 1904 z deleži v znesku
89.362 kron. — Hranilne vloge: 1.727.304.70. Posojila:
1.693.201.— — Rezervni zaklad: 90.230.05. — Vrednost hiš:
111.755.23.

Naznanilo. — Na razna vprašanja slav-
nega občinstva si dovoljujem naznaniti, da se toči
pravo plzensko pivo »prazdroj« v Gorici v hoteljskih
restavracijah, in sicer:

- v hotelu »Pri pošti«
- » »Union«
- » »Pri zlatega jelena«
- » »Tri krone«

ter da ga oddajam na debelo iz zaloge v sodčkih po
100, 50 in 25 litrov.

Priporočam se z odličnim spoštovanjem

A. I. Pečenko,

zalagatelj za Goriško-Gradiščansko
v Gorici, tek. Josipa Verdi 26./28.

N. B. — Eder pije plzensko pivo pri »Zlatega
jelenu« prispeva 25 vinarjev pri hektolitru za »Dijaško
kuhinjo«.

SUKNA

in modno blago za obleke
priporoča firma

Karel Kocian tvornica
za suknjo

v Humpolcu na Češkem.

Tvorniške cene. Vzorce franko.

Razglas.

C. k. uprava državnih gozdov i
domen proda potom pismene ponu-
bene razprave njej lastno, sredi trg-
kraj državne ceste ležečo parcelo šte-
188, I, zemlj. kn. vložek 873 v Bover
površinom 709 m².

Izključna cena je 800 K (osem st
kronc). — Pismene, kolekovane pr-
nudbe z 80 K varščine, kojih (ponud-
sprejem si pridržuje c. k. ministerstv
za poljedelstvo, doposlali se imajo d.
18. oktobra 1909, 11^h predp. c. k.
oskrbništvu gozdov in domen v Gorici

C. k. gozdno oskrbnišvo v Gorici
16. septembra 1909.

Hiša v Grahovem

na lepem prostoru,
dvonadstropna, z 8 sobami, pri-
pravna za vsako obrt
se odda v najem takoj ali pa
preda prav po ceni.

Natančen naslov pové upravništvo
„Soča“.

Šolske knjige in vse šolske potrebščine
se dobiva v knjigarnah A. Gabršček

GORICA

Gosposka ulica št. 7. in v Trgovskem domu.
Blago I. vrste. Cene konkurenčne.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909.,
na novo otvorenja velika manufaktorna trgovina
Franc Souvan sin.
v stari Souvanovi hiši na Mestnem trgu št. 22
v Ljubljani.

Denar prihrani kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,
v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi najbogatejšo
izbero pohištva vseh slogov za
vsak stan, priprostejšega in naj-
finejšega izdelka.

Daje tudi na obroke.
Lastna delavnica
za tapecirano pohištvo.
Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa
podobe na sipe in platno, ogledala
zima in platno.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrop

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.